

EVANKELIUMIN ESTEET

Väinö Hotti

TYÖVÄLINEET

1. Jumalan sana

”Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja tunkee lävitse, kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ja on sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija” (Hebr.4:12).

”Eikö minun sanani ole niinkuin tuli, sanoo Herra, ja niinkuin vasara, joka kallion murtaa?” (Jer.23:29).

Jumalan sana on voimallinen sana; siinä ”dynamiitin” voimalataus:

”Sillä minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan voima, itsekullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle” (Room.1:16).

Jumalan voima (dynamis) on valtava asia. Se tulee kaikessa laajuudessaan esille jo luomistyössä.

On myös huomattava, mikä on Jumalan voiman väline:

”kantaen kaikki voimansa sanalla” (Hebr.1:3).

Edelleen Sanan takana taas on itse Jeesus Kristus:

”Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala. Hän oli alussa Jumalan tykönä. Kaikki on saanut syntynsä hänen kauttaan, ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on” (Joh.1:1-3).

2. Pyhä Henki

Pyhä Henki tekee julistetun sanan eläväksi ja vaikuttavaksi – muutoin se jää **kuolleeksi kirjaimeksi**:

”Henki on se, joka eläväksi tekee; **ei liha mitään hyödytä**. Ne sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä” (Joh.6:63).

”Te tutkitte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta; ja te ette tahdo tulla minun tyköni, että saisitte elämän” (Joh.5:39,40).

”sillä kirjain kuolettaa, mutta Henki tekee eläväksi” (2. Kor.3:6).

PYHÄ HENKI on ”voiman henki”:

”Ja katso, minä lähetän teille sen, jonka minun Isäni on luvannut; mutta te pysykää tässä kaupungissa, kunnes teidän päällenne puetaan **voima korkeudesta**” (Luuk.24:49).

”vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin **te saatte voiman**, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka” (Apt.1:8).

Pyhä Henki teki helluntaina aroista ja pelokkaista opetuslapsista rohkeita Jeesuksen todistajia, jotka olivat valmiit aina marttyyriuteen saakka todistamaan Jeesuksesta!

KRISTIKUNNAN TILA TÄNÄÄN

Tästä vallitsee eri näkemyksiä:

1. Elämme parillaan tuhatvuotisessa valtakunnassa

Harri Ahdesmäki 09.05.2020

”Vasta Lutherin kunnioittama oppi-isä Augustinus (k. 430 jKr.) selitti ne vertauskuvallisina. Hänen mukaansa tuhatvuotinen valtakunta kuvaa kristillisen kirkon aikaa. Augustinus uskoi tuhatvuotisen valtakunnan alkaneen seurakunnan syntymisestä ensimmäisenä helluntaina ja päättyvän Kristuksen paluuseen. Seurakunnan aika on nyt kuitenkin kestänyt jo 2000 vuotta ja muutenkin VT:n kuvaukset rauhan valtakunnasta eivät sovi kirkon historiaan, mikä todistaa juuri päinvastaista” (Netti).

Augustinuksen näkemys on heikosti perusteltavissa. Tuhatvuotinen valtakunta on ”rauhan valtakunta”; tänään elämme lukuisten sotien keskellä. Lisäksi Saatana riehuu aivan kuten lopunajasta on ilmoitettu:

”Sentähden riemuitkaa, taivaat, ja te, jotka niissä asutte! Voi maata ja merta, sillä perkele on astunut alas teidän luoksenne **pitäen suurta vihaa, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa!**” (Ilm.12:12).

2. Koko Suomi on kristillinen maa

On sanottu, että Suomi on ”maailman luterilaisin maa”. Tämä taas riippuu siitä, mitä kriteereitä käytetään. Laveasti ajatellaan voitane näinkin sanoa. Tämä näkemys lienee kotoisin ”korkeakirkollisista” ja sakramentaalisista piireistä. Toisaalla voitane myös nähdä Suomessa luterilaisuuden olevan alennustilassa – aina teologeista ja teologikoulutuksesta lähtien.

Kristillisyydestä puheenollen tilanne on Raamatun mittapuulla surkea. URHO MURROMA arveli aikoinaan, että tuolloin olisi Suomen kansasta ehkä uskovia n. 10 %. Tänäpä tilanne lienee vielä monin verroin surkeampi.

USKONNOLLISUUS lienee korkeassa kurssissa. Ihminen on luonnostaan uskonnollinen. Eräs Suomen kristittyjen ongelmista lienee heikko Raamatun tuntemus. Tämä taas johtunee siitä, ettei opillisia asioita arvosteta riittävästi. Sen sijaan ”kätten evankeliumi” on suuressa arvossa! Opillinen orientoituminen on monta kertaa luvattoman heikkoa:

”Minun kansani joutuu häviöön, sillä **se on tietoa vailla**” (Hoos.4:6; Saarnivaaran käänn.)

3. Suhde herätykseen

Aikoinaan vallitseva herätys on synnyttänyt ”herätysliikkeitä”. Tänäpä ei voitane enää tällaisista liikkeistä puhua; ne ovat kirkollistuneet tai peräti ”sammahtaneet”. Aikoinaan **Jaakko Elenius** tulkitsi tilanteen siten, että ”*koko kirkko on muuttunut heränneeksi*”.

Eräissä piireissä puhutaan ”sateen kohinasta”. Herätys on tulossa. **Patmos – radio** mm. pitää tätä toivoa yllä. Patmoksen julistus ei kaikin osin ole herätysjulistusta. Siellä keskitytään SIUNAILUUN ja VALLITSEVAN TILANTEEN VANHURSKAUTTAMISEEN! Herätyspuheet ovat tuiki harvinaisia; vallalla on yleisuskonnollinen julistus, jossa ei tarvita parannusta, kääntymistä vanhurskauttamista eikä uudestisyntymistä. Euron kiilto silmissä johtaa perusteettomaan optimismiin.

Harrastetaan ”kaikki kukat saavat kukkia” – politiikkaa. Käytännössähän tämä merkitsee ANTTI KYLLÄISEN avaraa teologiaa: KAIKKI PÄÄSEVÄT TAIVAASEEN!

Realismi Suomen kansan tilasta kertoo, että ”jatketaan luopumuksen tiellä”. **Valtiovalta on ollut viitoittamassa lain säädännöllä tätä tietä. Kansankirkko on perinteisesti myötäillyt kansan tahtoa – viime vuosina yhä lisääntyvässä määrin.**

Parannussaarna on jäänyt muutamien armoitettujen julistajien harteille. Enemmistö julistajistakin on liittynyt ”rauhan liikkeeseen”:

”Mitä he ovat nähneet, on petosta, ja heidän ennustelunsa on valhetta, kun he sanovat: 'Näin sanoo Herra', vaikka Herra ei ole heitä lähettänyt; ja he muka odottavat, että hän toteuttaisi heidän sanansa. Ettekö ole petollisia näkyjä nähneet ja valhe-ennusteluja puhuneet, kun olette sanoneet: 'Näin sanoo Herra', vaikka minä en ole puhunut? Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Koska te olette puhuneet petosta ja nähneet valhenäkyjä, niin sentähden, katso, minä käyn teidän

kimppuunne, sanoo Herra, Herra. Minun käteni on profeettoja vastaan, jotka petosnäkyjä näkevät ja valhetta ennustelevat. Ei pidä heidän oleman minun kansani yhteydessä, ei heitä kirjoiteta Israelin heimon kirjaan, eivätkä he tule Israelin maahan; ja te tulette tietämään, että minä olen Herra, Herra. **Koska he, koska he vievät minun kansani harhaan, sanoen: 'rauha!', vaikka ei rauhaa ole, ja katso, koska he, kun kansa rakentaa seinän, valkaisevat sen kalkilla**" (Hes.13:6-10).

4. Uskoontulo ei vielä ratkaise

1) Mikä tahansa uskoon "hurahtaminen" ei merkitse pelastusta. Olisi tarpeen hieman "tentata", miten uskoontulo on tapahtunut.

Nimenomaan vapaissa suunnissa laitetaan usein ylenmääräinen painoarvo "uskoontulolle". Ajatellaan, että se jo merkitsee pelastusta. Näin ei kuitenkaan ole.

Paavo Ruotsalainen: "Hänen ympärillään oli kristillisyyttä suuri määrä, mutta Paavo tahtoi tutkia sen **laatua**" (Saarisalo, Erämaan vaeltaja Paavo Ruotsalainen, s.344).

Jonas Lagus: "Jokaista luonani käynnyttä olen tarkoin tutkinut, millä tavoin hän on tielle tullut, ettei kukaan haaveksivan hengen hurmaamana, umpimähkään seuraisi joukon mukana ja oikean perustuksen puutteessa joko lankeaisi tai joutuisi hullutuksiin. Vasta-alkajia olen pääasiallisesti koettanut kehoittaa koettelemaan itseänsä ja rukoilemaan Jumalan Hengen valoa, että synninsurun murtama sydän rupeaisi todella isoamaan ja janoamaan Jeesuksen vanhurskauden ja sovinnon osallisuutta" (Lagus, Evankeliumin ääni, s.92).

2) Oletko pelastunut hukkuvaan laivaan?

On syytä kiinnittää huomiota myös siihen, ketkä ovat pelastajia? Raamatun mukaan **lahko ei pelasta**. Lahkolaiset joutuvat kadotukseen. Pelastua lahkoon merkitsee pelastua uppoavaan laivaan:

"Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, **eriseurat, lahkot**, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, **eivät peri Jumalan valtakuntaa**" (Gal.5:19-21).

Raamatun karmeaa totuus on, että pelastuksen voi täysin mitätöidä yhteisö, joka on toiminut maallisena välikappaleena pelastusprojektissa!

3) Ekklesia on ainut laiva, joka vie turvallisesti perille. Se on uppoamaton!

4) Uskoontulo on vasta pelastuksen alku

Sitä seuraa kilvoitus ja erämaataival. Moni israelilainen lähti Egyptistä, mutta harvat pääsivät perille; vain Joosua ja Kaaleb. Sinun tulee kilvoitella yhdessä JUMALAN KANSAN EKKLESIAN kanssa:

"Kilvoitelkaa päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta, sillä monet, sanon minä teille, koettavat päästä sisälle, mutta eivät voi" (Luuk.13:24).

"Kilvoittele hyvä uskon kilvoitus, tartu kiinni iankaikkiseen elämään" (1. Tim.6:12).

"Pakene nuoruuden himoja, harrasta vanhurskautta, uskoa, rakkautta, rauhaa niiden kanssa, jotka huutavat avuksensa Herraa puhtaasta sydäimestä" (2. Tim.2:22).

SANANJULISTUKSEN KRIISI

Tiedekunta

Julistuksen tila Suomessa on heikko. Kansankirkossa tämä juontaa juurensa liberaaliteologisesta tiedekunnasta, joka on jo usean vuosikymmenen ollut sen kahleissa. Vuosittain sieltä kuoriutuu uusia liberaaliteologisia untuvikkoja tekemään tuhotyötään Suomen Siionissa.

"Nimenomaan myöskin meidän omassa yliopistossamme annetusta raamattutieteen opetuksesta minun on annettava se todistus, että tuskin ainoatakaan uskonnollisesti elävää ja hedelmöittävää ajatusta on sen kautta sieluuni juurtunut" - Vartija (1-2/1930). **ANTTI J. PIETILÄ.**

Kääntymätön papisto

Kansankirkossa osa kirkon papistosta ei ole henkilökohtaisessa uskossa; he ovat "sokeita sokeiden taluttajia". Heille ovat sekä vanhurskauttaminen että pyhitys tuntemattomia asioita:

"Älkää heistä välittäkö: he ovat sokeita sokeain taluttajia; mutta jos sokea sokeaa taluttaa, niin he molemmat kuoppaan lankeavat" (Matt.15:14).

Kun pappi ei ole uskossa, se heijastuu myös kansan moraaliin:

"Missä näet kansan vaeltavan kurittomana, voit epäilemättä päätellä, ettei sen papisto ole pyhä" (Spener, Pia Desideria).

Suomen kansan jumalattomuus kaatuu siis pitkälti kansankirkon pappien harteille!

Vapaiden suuntien julistus taas kantaa usein "lahkolaisleimaa". Siellä omahyväisyydessä tehdään omasta lahkosta EKKLESIA. Tämä on törkeää Raamatun

väärentämistä. Samalla hylätään lain julistus (antinomismi) ja raamatullinen vanhurskauttamisoppi.

EVANKELIOIMISEN KRIISI

Tällä saralla on paljon hyörintää ja ahertamista. Nimenomaan rukous on kovassa kurssissa. Kohtalokasta on, että hylätään Jeesuksen neuvo työn edistämiseksi: uskovien keskinäinen yhteys:

”Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, **että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa**, että hekin meissä olisivat, niin **että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt**” (Joh.17:20,21).

Tavoite epämääräinen

Jos ei ole selkeää tavoitetta, ei tuloksiakaan voida odottaa. Kalastajia on Suomen Siionissa monta; välillä nämä ovat keskenään hyvinkin epäsopuisia! Kaikilla on suuri into kalastaa; ongelmaksi vain muodostuu: kenen koppaan kalat laitetaan?

Lahkolaisten iän ikuinen ongelma: kilpailumentaliteetti: 1. Kilpalaulanta. 2. Kilpakosinta. 3. Kilparahastus.

Tämä kaikki on kohtalokasta sikäli, että se tehokkaasti turmelee sen minkä tulisi kristillisessä elämässä olla keskeisintä: RAKKAUDEN!

”Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, **olisin minä vain helisevä vaski tai kilisevä kulkunen**. Ja vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja minä tietäisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon, ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin vuoria siirtää, mutta minulla ei olisi rakkautta, **en minä mitään olisi**. Ja vaikka minä jakelisin kaiken omaisuuteni köyhäin ravinnoksi, ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi, mutta minulla ei olisi rakkautta, **ei se minua mitään hyödyttäisi**” (1. Kor.13:1-3).

SUURIN
NIISTÄ ON
RAKKAUS

”Niin pysyvät nyt usko, toivo, rakkaus, nämä kolme; mutta suurin niistä on rakkaus” (1. Kor.13:13).